

MONOGRAPH

SCIENTIFIC APPROACHES IN JURISPRUDENCE

DOI 10.46299/ISG.2020.MONO.LEGAL.III
ISBN 978-1-64945-861-2
BOSTON (USA) – 2020
ISG-KONF.COM

ISBN - 978-1-64945-861-2
DOI- 10.46299/ISG.2020.MONO.LEGAL.III

*Scientific approaches in
jurisprudence*

Collective monograph

Boston 2020

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

ISBN - 978-1-64945-861-2

DOI- 10.46299/ISG.2020.MONO.LEGAL.III

Authors - Lohvinenko M., Kordunian I., Петровська І., Шевченко Н., Мезеря О., Ярошевська Т., Пересада О., Ральченко І., Хоббі Ю., Шереметьєва О., Наумова К., Belkin L., Iurinetz J., Belkin M., Chernuk Y., Бліхар М., Горяїнова Н., Видиборець С., Хоменко І., Михайличенко Б., Rudanetska O., Verezhnytska N., Cherviakova O., Shchokin Y., Roianova I., Сироїд Т., Гавриленко О., Шамраєва В., Фоміна Л., Тітов Є., Kolobov L., Карпова Н., Verhun I., Melnyk R., Pylypenko Y., Pestsov R., Камінська О., Маркевич О., Муляр В.

Published by Primedia eLaunch
<https://primediaelaunch.com/>

Text Copyright © 2020 by the International Science Group(ism-konf.com) and authors.

Illustrations © 2020 by the International Science Group and authors.

Cover design: International Science Group(ism-konf.com). ©

Cover art: International Science Group(ism-konf.com). ©

All rights reserved. Printed in the United States of America. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted, in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the publisher. The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required.

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe and Ukraine. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science.

The recommended citation for this publication is:

Scientific approaches in jurisprudence: collective monograph / Lohvinenko M., Kordunian I., – etc. – International Science Group. – Boston : Primedia eLaunch, 2020. 213 p. Available at : DOI- 10.46299/ISG.2020.MONO.LEGAL.III

TABLE OF CONTENTS

1.	ADMINISTRATIVE LAW	6
1.1	Lohvinenko M., Kordunian I. HOW THE PROFESSIONAL AND COMMUNICATION SKILLS OF A MEDIATOR AFFECT THE OUTCOME OF MEDIATION?	6
1.2	Петровська Ірина ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ВІЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ЗОН В УКРАЇНІ: ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ	12
1.3	Шевченко Н. Л. АНАЛІЗ ВІТЧИЗНЯНОГО ТА ЗАРУБІЖНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО ДОТРИМАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ОРГАНАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	19
2.	BANKING LAW	24
2.1	Мезеря О. СУБ'ЄКТ КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ БАНКІВ В УКРАЇНІ. ДІЯЛЬНІСТЬ ФОНДУ ГАРАНТУВАННЯ ВКЛАДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ	24
3.	CIVIL LAW	33
3.1	Ярошевська Т.В. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК В УКРАЇНІ СИСТЕМИ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ	33
4.	CRIMINAL AND CRIMINAL - EXECUTIVE LAW	41
4.1	Пересада О. ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОЧИНІВ ЯК КЛЮЧОВЕ ЗАВДАННЯ СУЧАСНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА	41
4.2	Ральченко І.М. НАПАД ЯК ФОРМА ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ОСІБ ТА УСТАНОВ, ЩО МАЮТЬ МІЖНАРОДНИЙ ЗАХИСТ (СТ. 444 КК УКРАЇНИ)	46
5.	EUROPEAN LAW	51
5.1	Хоббі Ю. ЄВРОПЕЙСЬКІ МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ	51

6.	FINANCE LAW	59
6.1	Шереметьєва О. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТИВ УКРАЇНИ В ІНВЕСТИЦІЙНІЙ ТА ПОДАТКОВІЙ ГАЛУЗЯХ ДО ПРОЕКТІВ МІЖНАРОДНИХ ВАЛЮТНИХ (ФІНАНСОВИХ) ОРГАНІЗАЦІЙ	59
7.	HISTORY AND PROSPECTS OF DEVELOPMENT OF LOCAL SELF-GOVERNMENT	67
7.1	Naumova K. DIRECTIONS OF IMPROVEMENT OF THE LEGAL REGULATION OF THE SYSTEM OF REGULATIONS OF LOCAL SELF-GOVERNING AUTHORITIES AND OFFICIALS IN UKRAINE AT THE PRESENT STAGE	67
8.	INFORMATION TECHNOLOGY AND LAW	76
8.1	Belkin L., Iurinetz J., Belkin M., Chernyk Y. CURRENT ISSUES OF INFORMATION SECURITY OF THE STATE: THE UKRAINIAN MEASUREMENT	76
9.	INTERNATIONAL ECONOMIC LAW	86
9.1	Бліхар М.М. ДОКТРИНАЛЬНІ ПІДХОДИ ЩОДО СУТНОСТЕЙ ТА ОСОБЛИВОСТЕЙ МІЖНАРОДНОГО ЕКОНОМІЧНОГО ПРАВА	86
10.	LABOR LAW, SOCIAL SECURITY LAW	93
10.1	Горяїнова Н., Видиборець С., Хоменко І., Михайличенко Б. АТЕСТАЦІЯ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА ЇЇ ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ	93
11.	LAND LAW	99
11.1	Rudanetska O., Berezhnytska H. LEGAL MECHANISM FOR MAKING ENVIRONMENTALLY SIGNIFICANT DECISIONS	99
12.	PUBLIC INTERNATIONAL LAW	109
12.1	Cherviakova Oksana ENSURING NATIONAL SECURITY IN A CONFLICT SOCIETY: PROCESSES AND MECHANISMS OF TRANSITIONAL JUSTICE	109
12.2	Shchokin Y., Roianova I. DEMILITARIZED ZONES IN INTERNATIONAL LAW	116

SECTION 15. THEORY AND HISTORY OF STATE AND LAW**15.1 Губернське управління на українських землях у складі Російської Імперії (кін. XVIII – 60-ті рр. XIX ст.)**

Відсутність власної держави та входження територій сучасної України до складу різних імперій протягом тривалого часу зумовили те, що на цій території запроваджувалась та діяла система загальноімперських органів місцевого управління та суду. Створені адміністративні структури забезпечували стабільність на новозахоплених територіях, своєчасне та у повній мірі справляння податків та повинностей, а також виконання інших завдань. Після захоплення українських земель Російською імперією верховна влада вдалася до уніфікації місцевого управління з внутрішніми губерніями, запровадження губернського устрою, який, щоправда з певними змінами, зберігся до 1917 р.

Згідно губернського адміністративного устрою станом на 1835 р. на території Україна у складі Російської імперії були створені Волинська, Київська, Подільська, Катеринославська, Полтавська, Таврійська, Харківська, Херсонська, Чернігівська губернії.

Система адміністративних структур на українських землях у складі Російської імперії запроваджувалось згідно «Установ для управління губерній Всеросійської імперії» (1775 р.) Катерини II. Набуття їх чинності на привласнених територіях імператриця доручала виконувати генерал-губернаторам, спеціально для цього призначених сановників, яким влада довіряла у політичному відношенні. Штатний розпис адміністративних структур схвалювався імператрицею окремо для кожної губернії. Лише після вирішення всіх адміністративних питань відбувалося урочисте відкриття губернії, яке за спостереженням московської дослідниці Л. М. Лисенко була добре продуманим і підготовленим заходом, розрахованим на те, щоб сформувати масову свідомість населення і, особливо, місцевої еліти [242].

Виконавча влада у губернії зосереджувалась у руках губернатора. Як начальник краю він забезпечував формування дієвого адміністративного апарату

шляхом контролю за виборними посадовцями у місцеві органи влади та призначати чиновників у губернські установи. Забезпечити виконання рекрутського набору, розподіл і контроль за виконанням земських повинностей, зокрема ремонт доріг, мостів, переправ, утримання поштових установ тощо. Посиленої уваги губернаторів прикордонних губерній вимагав контроль за видачею паспортів на перетин кордону, вивозом фіксованого числа готівки. Для виконання поставлених верховною владою завдань губернатор створював власну канцелярію. Ця адміністративна установа була ефективним органом проведення державної політики, структура якого формувалася відповідно до поставлених завдань. З цією ж метою було впроваджено інститут чиновників з особливих доручень.

Більшість повноважень здійснював через губернське правління, приказ громадської опіки, місцеву поліцію, які він же очолював. Для зменшення об'єму влади в руках начальника губернії створювалось губернське правління, наділене значною владою. Воно, як і губернатор, управляло іменем імператора, оприлюднювало його укази. Прийняття важливих рішень мало б відбуватися спільно: губернатором з губернським правлінням і у тому разі, якщо їх погляди не збігалися – записувались окремо, як особлива думка. Створена установа наділялась повноваженнями, що робило її здатною протидіяти губернатору.

Місцевим органом фінансового управління ставала казенна палата, яку до 1837 р. очолював віце-губернатор, а потім – спеціально призначений чиновник. Вона організовувала й контролювала надходження податків до державної скарбниці, стягнення недоїмок з несумлінних платників через губернське правління, здійснювала заходи по організації підрядів та торгів на надання винних відкупів. Їй також належали загальний нагляд за фабриками і заводами на території губерній, організація хлібних та фуражних зборів на військові потреби. У її віданні перебувало будівництво і утриманням казенних будівель, мостів, перевозів [246].

У кожному повіті засновувались повітові казначейства, що підпорядковувались казенній палаті. Вони були касовими установами, до повноважень яких відносились приймання, збереження і видача коштів.

Прикордонне розташування губернії, запровадження військового стану змушувало дещо розширювати повноваження губернських, повітових адміністративних та фінансових органів влади, запроваджувати густішу їх мережу. Для прикладу, 26 вересня 1795 р. у складі Волинської казенної палати було створено додаткову військову експедицію, яка здійснювала збір продовольства та фуражу для забезпечення армії. Крім того вона проводила ревізії для перевірки виконання умов орендарями конфіскованих маєтків інвентарів та контрактів [239]. Подібні за функціональним призначенням були відкриті лише при катеринославській, вознесенській, подільській і брацлавській казенних палатах [238]. Забезпечення стабільності на присвоєних територіях було завданням першочергової ваги.

Для здійснення судочинства відкривались станові судові органи, ієрархія та чисельність яких відповідали моделі внутрішніх російських губерній. Вищими судовими інстанціями губернії були палати кримінального та цивільного суду; судові справи дворян розглядав повітовий та верхній земський суд, купців і міщан – магістрати і ратуші, державних селян – верхня і нижня розправа. Поза загальною судовою системою перебував совісний суд, який не лише карав, а й примиряв конфліктуючі сторони на умовах, які ті самі пропонували. За наміром Катерини II, вони покликані були виховати в порушників почуття відповідальності за скоєні злочини, залучаючи до осуду громадськість, родину, церкву. Здійснювали судові повноваження виборні з дворянської корпорації, міщанської і селянської громади [247].

З названих судів у губернському місті, який визначався за рішенням імператора, запроваджувались палати кримінального і цивільного суду, верхній земський суд, губернський магістрат, верхня розправа. Повітових судів, нижніх земських судів, міських магістратів відкривалось згідно з кількістю повітів, за

винятком нижніх розправ, яких відкривалося за рішенням губернатора, залежно від кількості державних селян.

Контролював дотримання законності місцевими установами губернський прокурор та стряпчі казенних та кримінальних справ. Прокурор зі стряпчими також запроваджувались при земських та надвірному судах. По одному стряпчому відправлялись у всі повіти губернії. На них покладалося трактування нових указів верхньої влади, контролювати, аби місцеві установи здійснювали повноваження, окреслені законодавством, не затримували з'ясування термінових справ. Прокурор здійснював ревізію в'язниць, стежив за утриманням арештантів, крім того був уповноважений пришвидшувати розгляд справ ув'язнених. Для цього він міг брати участь у засіданнях судів, а також інших присутствених місць губернії [241].

Місцевим органом соціального спрямування був Приказ громадської опіки, обов'язком якого було опікуватися школами, сирітськими будинками, лікарнями, будинками для пристарілих, поранених та покалічених, несповна розуму. Значну увагу він приділяв функціонуванню шкіл та училищ з метою поширення російської освітньо-культурної мережі. Він також функціонував, як важлива кредитна установа, оскільки розпоряджався одноразово виділеними державними коштами та надавав їх дворянам у борг під заставу маєтків. У західних губерніях Російської імперії (Київській, Волинській, Подільській) верховна влада розширила його службовий склад – було введено до його штатного розкладу губернського предводителя дворянства.

Приказу громадської опіки підпорядковувалися місцеві лікарні. Доктор, лікар, підлікар та лікарські учні були уповноважені стежити за станом здоров'я населення, відповідали за прийняття швидких і дієвих заходів у разі поширення епідеміологічних хвороб, розповсюджували серед населення знання про гігієну і здоров'я, про способи запобігання хворобам [246].

У повітах створювались повітовий та нижній земський суд, у яких функції поліцейські і судові поєднувались. Там же відкривалися дворянська опіка та нижня розправа. Вищу повітову адміністративно-поліцейську посаду обіймав

земський справник, що обирався дворянством кожні три роки. Він зобов'язаний був контролювати дотримання громадської безпеки, своєчасне та у повному обсязі надходження державних податків і викупних платежів. До кола його повноважень входила відповідальність за стан доріг, переправ, перебування військ, пожежну безпеку. Він же мав заохочувати населення до землеробства, працьовитості, створення хлібних запасів. Саме тому справник також очолював земський суд з правом призупиняти його рішення [248]. Таким чином він був повноправним помічником губернатора у повіті, але фактично залежав від місцевих дворян, оскільки ті його обирали. Для нейтралізації цієї посади від впливу місцевої знаті, не завжди лояльно налаштованої до верховної влади імперії та для посилення контролю за повітовими установами Павло I 14 жовтня 1799 р. видав указ, за яким у західних губерніях земські справники почали призначатись начальником губернії [244].

Для управління містами на українських землях у складі Російської імперії запроваджувались традиційні для імперії установи. Внаслідок цього ті ставали центрами адміністративної, судової, військової та релігійної влади, відтак користувалися перевагами у проведенні ярмарків та встановленні пунктів стаціонарної торгівлі, яка заборонялась у селах. Згідно «Жалуваної грамоти містам» (1785 р.) у губерніях створювалися магістрати, сирітські суди, загальні міські думи та виконавчі органи – шестигласні думи. Городничий призначався у повітове місто для забезпечення виконання законів і указів, контролював виконання рішень судів. Він, як і повітовий справник, стежив за належним станом мостів, вулиць та казенних будівель, що перебували на території міста. У його розпорядженні перебувала штатна команда з військових та міська поліція, спираючись на які, він забезпечував стабільність [246].

Магістрати поєднували і судові, і адміністративні функції. Вони вирішували кримінальні та цивільні справи міщан, наглядали за стягненням податків, продажем міських будинків чи інших споруд, що належали місту. Магістрати проводили перепис місцевих купців з детальним роз'ясненням їх матеріального становища, про що повідомляли губернське правління та казенну палату.

Остання забезпечувала їх для цього спеціальними ревізійними книгами. Засновані при кожному магістраті, сирітські суди опікувались купецькими та міщанськими вдовами, сиротами [246].

Органом міської влади являлась дума, до складу якої входили голова та виборні від кожної міської верстви. Вона засідала раз на три роки та у разі потреби з'ясувати термінові завдання [243]. На міську думу верховна влада покладала здійснювати загальний нагляд за продовольчим станом у місті, та нести відповідальність за стабільність у ньому та його передмісті [240]. А для цього до кола її повноважень відносилось забезпечення безперебійної торгівлі. Оскільки міська дума була юридичною особою з правом власності, то у її безпосередній відповідальності перебували міські будови. Вона ж покликана була не лише ремонтувати старі, а й будувати нові.

Під час запровадження губернської моделі управління на українських землях верховна влада стикалась з невластивими для неї питаннями. Зокрема. Після захоплення територій колишньої Речі Посполитої, імперська влада була змушена налагоджувати стосунки не лише з шляхтою – місцевою елітою, а й рахуватися з проживанням значної чисельності єврейського етносу. До приєднання цих земель Російська імперія не мала досвіду налагодження взаємовідносин з євреями, оскільки до цього часу чисельність їх була незначною. Ситуативна модель їх поведінки вимагала від органів влади цілеспрямованої політики й тому указом від 23 липня 1794 р. Катерина II намагалася розселити їх по містах і містечках, зареєструвати у міських книгах і підпорядкувати місцевим магістратам. Євреям дозволили користуватися торгами та міщанськими промислами, заохочувалась їх співпраця у традиційних для них сферах торгівлі, оренди, позики. Їх заняття рукоділлям і ремеслами мало пожвавити місцеву торгівлю та розвиток міст. Було збережено орган самоврядування єврейської общини – кагал, який раніше виконував податкові, адміністративні, судові, культурні та релігійні функції.

Правління імператора Павла I внесло зміни у схему територіального поділу Російської імперії та склад адміністративних органів і чиновницького апарату. З

12 грудня 1796 р. намісництво, як територіальна одиниця, виводилась з ужитку з ліквідацією інституції генерал-губернаторства. На територіях, які потребували додаткового силового контролю, Павло I призначив військових губернаторів. Зокрема, 1796 р. було засновано канцелярію подільського військового губернатора, якому в питаннях цивільного управління підпорядковувалися Подільська, Волинська та Мінська (до 1801 р.) губернії. Їх повноваження окреслювались статутом «Про польову піхотну службу», виданому 29 листопада 1796 р., які у загальних рисах співпадали з функціями комендантів, а для забезпечення адміністративного регулювання їм підпорядковувалась місцева поліція. Особливими розпорядженнями на них покладалося і адміністративне управління. Від військових губернаторів верховна влада вимагала координувати цивільних, забезпечувати стабільність та благополуччя у ввіреному краї. Їх надзвичайну роль підтверджувало отримане право звертатись особисто до імператора з пропозиціями про благоустрій губерній – прерогатива колишніх генерал-губернаторів.

За розпорядженням Павла I скасовувалися середні судові інстанції, а також нижні розправи, замість кримінальної і цивільної почала діяти палата суду та розправи (Штати). Було скорочено склад казенної палати, нижнього земського суду та приказу громадської опіки. До останнього входили лише губернатор та губернський предводитель дворянства, а канцелярських службовців призначали з інших присутствених місць губернії. У повітах скасовувалася посада повітових землемірів, стряпчих, а число прокурорів скоротилось до одного – губернського.

Щоб здешевити державний апарат управління, утримання судів покладалось на місцевих дворян, які оплачували службу радників та асесорів головного суду, повітових та нижніх земських судів з їх канцеляріями, губернських і повітових землемірів, архітекторів, механіків, медичних чиновників та повивальних бабок лікарських управ. Для прикладу з дворян (шляхти) Волинської губернії на ці потреби щорічно збирали 63 тис. руб., у Литовській губернії – 104 тис. руб., у Київській – 72 тис., а у внутрішніх

губерніях ця сума не перевищувала 50 тис. [245]. Магістрати повністю утримувались за кошти міських жителів.

Щодо українських земель, які захопила Російська імперія внаслідок Речі посполитої, то Павло I надав губерніям статус «особливих прав і привілеїв». Внаслідок цього до кінця його правління діяли сеймики, дворянським посадам поверталися колишні назви, запроваджувалися посади фіскалів. Однак зміни проіснували лише до кінця його правління. Верховна влада не бажала запроваджувати на українських землях відмінної організації влади, а навпаки пришвидшувала запровадження місцевих загальноімперських органів, аби якнайшвидше здолати опір і пришвидшити асиміляцію місцевих еліт.

Російська імперія для опанування територіями сучасної України використовувала не лише армію, а й державний апарат влади. Склад, структура та функції державних інституцій були такими, що практично не відрізнялися від внутрішніх губерній. Лише враховуючи етно-соціальні особливості земель, прикордонне розташування деяких губерній та перебування там значної чисельності військ змусили верховну владу створювати додаткові функціонально-структурні частини в межах запроваджених губернських установ або призначати додаткових чиновників. Однак губернська модель управління існувала тривалий час і забезпечувала виконання загальнодержавних завдань.

REFERENCES

1. Логвиненко М., Кордунян І. Комунікаційні та професійні навички медіатора - запорука ефективного вирішення конфлікту. *Реформування правової системи в контексті євроінтеграційних процесів: матеріали IV Міжнар. наук.-практ. конф.*, 21–22 травня 2020 р. Суми: Сумський державний університет, 2020. Ч. 2. С. 169–172.
2. Thomas Repicky. How to Talk and Listen Effectively in Mediation. Mediate.com: website. URL: <https://www.mediate.com/articles/RepickyT1.cfm>.
3. John Ford. Key Communication Skills for the Mediator. *Resoblog – resologics*: website. URL: <https://www.resologics.com/resologics-blog/2016/7/26/key-communication-skills>.
4. Kylie Millbern. Mediator Skills. The Mediation Group: website. URL: <https://www.themediationgroup.org/news/mediator-skills>.
5. Sam Imperati. Traits of a 'Mediator'. *Mediate.com*: website. URL: <https://www.mediate.com/articles/imperati1.cfm>.
6. Про загальні засади створення і функціонування спеціальних (вільних) економічних зон: Закон України від 13.10.1992 зі змінами. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/2673-12>
7. Сіваченко І.Ю., Кухарська Н.О., Левицький М.А. Вільні економічні зони: навчальний посібник. К.: Дакор;Алерта., 2001. 480 с.
8. Naomi Davies. fDI's Global Free Zones of the Year 2019. fDIIntelligence. October 14, 2019. URL: <https://www.fdiintelligence.com/article/75879>
9. Бек Ю.Б. Правове регулювання іноземних інвестицій у спеціальних (вільних) економічних зонах України (на матеріалах СЕЗ «Яворів»). Автореферат дисертації канд. юрид. наук 12.00.03..... Одеса. 2005. 22с. URL: <http://hdl.handle.net/11300/1080>
10. Про індустриальні парки: Закон України від 4.07.2013 року. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T125018.html
11. Про затвердження форми Типового договору про створення та функціонування індустриального парку: Наказ Міністерства економічного

розвитку і торгівлі України від 15.04.2013 № 386. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/RE23265.html

12. Про заходи щодо створення та функціонування спеціальних (вільних) економічних зон і територій із спеціальним режимом інвестиційної діяльності: Постанова Кабінету Міністрів України від 24 вересня 1999 р. №1756. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1756-99-%D0%BF#Text>

13. Длігач А. Інтеграційне середовище України. одно- та багатовекторність інтеграційного розвитку. URL: <http://pandia.ru/text/78/168/3404.php>

14. Шевченко Н.Л. Адміністративно-правове забезпечення дотримання прав людини в правоохоронних органах України: дис. к-та юрид. наук: 12.00.07. Київ. 2018. 231 с.

15. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. Урядовий портал. URL: http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=248387631

16. Братель С.Г. Шляхи реформування правоохоронної системи України. Роль правоохоронних органів у формуванні правової держави в умовах євроінтеграції України. Національна академія внутрішніх справ. Київ. 2015.С. 54-56

17. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-В. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.

18. Захаров Є. Реформування органів внутрішніх справ та права людини URI . <http://khpg.org/index.php?id=1488907079>.

19. Билінська О. Б. Функції системи гарантування вкладів / О. Б. Билінська // Науковий вісник Ужгородського національного університету. — 2017. — Ч. 1. — Вип. 12. — С. 38—42.

20. Банки, що ліквідуються [Електронний ресурс] / Фонд гарантування вкладів фізичних осіб. — Режим доступу : <http://www.fg.gov.ua/not-rauing/liquidation> (дата звернення 21.08.2018).

21. Бухтіарова А. Г. Розвиток національної системи страхування вкладів : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.08 / А. Г. Бухтіарова. — Суми, 2015. — 284 с.

22. Огієнко В. І. Система гарантування депозитів фізичних осіб в Україні : автореф. дис. ... канд. екон. наук : спец. 08.04.01 / В. І. Огієнко. — Львів, 2005. — С. 18.

23. Коваленко В. В. Розвиток систем гарантування вкладів до і після кризи / В. В. Коваленко // Вісник соціально-економічних досліджень. — 2013. — № 1. — С. 363—370.

24. Про систему гарантування вкладів фізичних осіб : Закон України від 23.02.2012 № 4452-VI [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4452-17> (дата звернення 21.08.2018).

25. Безвух С. В. Функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб в Україні / С. В. Безвух // Глобальні та національні проблеми економіки. — 2015. — Вип. 3. — С. 675—680.

26. Скірка А. С. Проблематика фінансової діяльності Фонду гарантування вкладів фізичних осіб / А. С. Скірка, Б. П. Адамик // Глобальні та національні проблеми економіки. — 2017. — Вип. 19. — С. 462—468.

27. Про затвердження Положення про порядок розрахунку, нарахування і сплати зборів до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб : Рішення Виконавчої дирекції Фонду гарантування вкладів фізичних осіб від 02.07.2012 № 1 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1273-12>.

28. Ходак Є. С. Особливості формування коштів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб / Є. С. Ходак // Часопис Академії адвокатури України. — 2015. — № 4. — Т. 8. — С. 126—130.

29. Башлай С. В. Інструменти банківського нагляду на консолідованій основі [Електронний ресурс] / С. В. Башлай // Фінансовий простір. — 2011. — № 3 (3). — С. 54—59. — Режим доступу : <https://fp.cibs.ubs.edu.ua/FILES/1103/11bsvbst.pdf> (дата звернення 21.08.2018).

30. Про банки і банківську діяльність : Закон України від 07.12.2000 № 2121-III. [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України. — 2001. — № 5—6. — Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2121-14>.

31. Господарський кодекс України : Закон України від 16.01.2003 № 436-IV [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України. — 2003. — № 18, 19—20, 21—22. — Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.

32. Подцерковний О. П. Господарське право : підручник / О. П. Подцерковний. — Харків : Одиссей, 2010. — 640 с.

33. Рябченко О. П. Сутність адміністративно-господарських санкцій / О. П. Рябченко // Вісник Верховного Суду України. — 2009. — № 2. — С. 37—40.

34. Кантор Н. Ю. Адміністративно-господарські санкції як гарантії реалізації та захисту економічних інтересів держави / Н. Ю. Кантор // Науковий вісник Ужгородського Національного університету. — Ужгород : Видавничий дім «Гельветика», 2015. — Т. 2. — № 34. — С. 87—90. — (Серія : право).

35. Іванський А. Й. Фінансово-правова відповідальність: теоретичний аналіз : монографія / А. Й. Іванський. — Одеса : Юридична література, 2008. — 501 с.

36. Про затвердження Положення про Міністерство фінансів України : постанова Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 375 [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/375-2014-%D0%BF> (дата звернення: 05.09.2017).

37. Угода про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності (Угода ТРІПС) від 15 квітня 1994 р. / Міжнародний документ. *Офіційний вісник України*. 2010. № 84. Ст. 2989. URL: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/981_018

38. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: ратифікована 16 вересня 2014 року Верховною Радою України та Європейський парламентом / Міжнародний документ. *Офіційний вісник України*. 2014. № 75, Т 1. Ст. 2125. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/984_011

39. Законодательство СССР по изобретательству / под ред. А. И. Дорина. Москва: ВНИИПИ, 1979. С. 16—23.

40. Цивільний кодекс Української РСР: Закон Української РСР від 18 липня 1963 р. / *Відомості Верховної Ради Української РСР*. 1963. № 30. Ст. 463.

Офіційний текст зі змінами і доповненнями. *Право України*. 1993. № 11–12. Ст. 472.

41. Тимчасове положення про правову охорону об'єктів промислової власності та раціоналізаторських пропозицій: Указ Президента України від 18 вересня 1992 р. № 479/92. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/479/92/page>

42. Про охорону прав на промислові зразки: Закон України від 15 грудня 1993 р.: зб. нормат. актів з питань промислової власності. Київ: Вища школа, 1998. С. 49–65.

43. Про охорону прав на знаки для товарів і послуг: Закон України від 15 грудня 1993 р.: зб. нормат. актів з питань промислової власності. Київ: Вища школа, 1998. С. 66–79.

44. Про охорону прав на винаходи і корисні моделі: Закон України від 15 січня 1993 р.: зб. нормат. актів з питань промислової власності. Київ: Вища школа, 1998. С. 27–47.

45. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.

46. Про охорону прав на винаходи і корисні моделі: Закон України від 1 червня 2000р. №1771-III із змінами і доповненнями, внесеними Законом України від 21 грудня 2000 р. № 2188-III / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 8. Ст. 37.

47. Шишка Р. Б. Інтелектуальна власність: охорона і захист. *Конституція України – основа модернізації державного суспільства*. Харків, 2001. С. 455–457.

48. Крижна В. М. Реалізація конституційного права на результати інтелектуальної діяльності. *Конституція України – основа модернізації державного суспільства*. Харків, 2001. С. 493–495.

49. Цивільний кодекс України: Кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/435-15>

50. Підпригора О. А. Загальні положення про право інтелектуальної власності у Цивільному кодексі України. *Право України*. 2003. № 7. С. 97–101.

51. Кузнєцова Н. С. Стан і тенденції розвитку цивілістичної науки в Україні. *Право України*. 2014. № 6. С. 9–14.
52. Скрипко В. Р. Охрана прав изобретателей и рационализаторов. Москва: Наука, 1982. 80 с.
53. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення охорони і захисту прав на торговельні марки і промислові зразки та боротьби з патентними зловживаннями: Закон України від 21 липня 2020 р. № 815 – IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/815-20#Text>
54. Ульянова Г. О. Реалізація права інтелектуальної власності на промисловий зразок. *Міжнародний юридичний вісник*: зб. наук. праць / Національний університет державної податкової служби України. 2015. № 1 (2). С. 189–194.
55. Конституція України від 28 червня 1996 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
56. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 25-26. Ст. 131.
57. Джужа О. М., Орлов Ю. Ю. Аналіз загальнодержавних комплексних заходів запобігання злочинності в Україні. *Науковий вісник КНУВС*. 2006. № 3. С.119-129.
58. Заросинський Ю., Рощина І. Запобігання злочинам: деякі питання теорії і практики. *Право України*. 2003. №10. С.78-81.
59. Зеленецький В. С. Общая теория борьбы с преступностью. Харьков : Основа, 1994. 321 с.
60. Литвак О. М. Державний вплив на злочинність. Кримінологічно-правове дослідження. К. : Юрінком Інтер, 2000. 278 с.
61. Дэвис Н. История Европы; пер. с англ. Т. Б. Менской. М.: АСТ; Транзиткнига, 2005. 943 с.
62. Захват посольства США в Тегеране 4 ноября 1979 года [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ria.ru/world/20091104/191810271.htm>.

63. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України/за ред. М. І. Мельника, М. І. Хавронюка. 10-те вид., переробл. та доповн. Київ: ВД «Дакор», 2018. 1368 с.

64. Кримінальне право України: Особлива частина: підручник/В. Я. Тацій, В. І. Тютюгін, В. І. Борисов та ін.; за ред. В. Я. Тація, В. І. Тютюгіна, В. І. Борисова. – 6-те вид., перероб і допов. Харків: Право, 2020. 768 с.

65. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України : у 2 т. – 3-тє вид., перероб. та доп. К.: Алерта; КНТ; Центр учбової літератури, 2009. – Т. 2 / за заг ред. П. П. Андрушка, В. Г. Гончаренка, Є. В. Фесенка. 624 с.

66. Лупу А. А. Международное уголовное право: учеб. пос. / А. А. Лупу, И. Ю. Оськина. М.: Изд.-торг. корп. «Дашков и К», 2012. 312 с.

67. Мохончук С. М. Злочини проти миру та безпеки людства: генезис, еволюція, сучасна регламентація у кримінальному праві і законі: монографія. Х.: Право, 2013. 528 с.

68. Житний О. О., Ральченко І. М. Кримінальна відповідальність за злочини проти осіб та установ, що мають міжнародний захист (національно-правовий вимір): монографія. Х.: ТОВ «В деле», 2017. 256 с.

69. Правові позиції Верховного Суду України та Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ щодо застосування законодавства у справах кримінальної юрисдикції / упоряд. Н. О. Гуторова, О. О. Житний. Х.: Одіссей, 2013. 448 с.

70. Храмов О. М. Кримінально-правове та кримінологічне забезпечення охорони особи від насильства: монографія. Х.: НікаНова, 2015. 471 с.

71. Кудрявцев В. Н. Объективная сторона преступления. М.: Госюриздат, 1960. 243 с.

72. Гринберг М. С. Преступления против общественной безопасности: учеб. пособие. Свердловськ: Свердл. юрид. ин-т, 1974. 177 с.

73. Каба О.В. Механізм європейської системи захисту прав людини. URL : <http://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/11866/1/Kaba.pdf>

74. Основи права Європейського Союзу: нормативні матеріали / М. В. Буроменський, Т. М. Анакіна, Т. В. Комарова та ін.; за заг. ред. М. В. Буроменського Х. : Право, 2015. 328 с.

75. Комарова Т.В. Практика Суду Європейського Союзу щодо приєднання ЄС до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. URL : <http://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/9793/1/Komarova.pdf>

76. Добрянський С. Хартія основних прав Європейського Союзу як регіональний праволюдний стандарт. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2013. № 3 (74). С. 23-30.

77. Энтин К. В. Присоединение Евросоюза к ЕКПЧ. *Европейское право*. 2012. № 3. С. 111–123

78. Яковюк І. Права людини в Європейському Союзі: загальнотеоретичний аналіз С. 55-63. URL : http://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/5598/1/Jakovyk_55.pdf

79. Коваленко Я. ЄС на захисті прав людини. *Юридична газета*. 2018. №36. URL : <https://yur-gazeta.com/publications/practice/inshe/es-na-zahisti-prav-lyudini.html>

80. Коваленко Я.І. Аналіз діяльності органів Європейського Союзу, до компетенції яких входить захист прав людини. *Вісник пенітенціарної асоціації України*. 2018 № 1(3). С. 184-190. URL : <https://visnykprau.com/index.php/journal/article/download/142/98/>

81. Європейський омбудсмен: матеріал голосарію термінів ЄС. URL : <http://europa.dovidka.com.ua/ee.html>

82. Консолідована версія Договору про функціонування Європейського Союзу. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_b06#Text

83. Шишка Р. Б. Инвестиционное право Украины: учеб. пособие / Р. Б. Шишка. – Х.: Эспада, 2000. – 176 с.

84. Гуцин В. В. Инвестиционное право: учебник / В. В. Гуцин, А. А. Овчинников. – Изд. 2-е, перераб. и доп. – М.: Эксмо, 2009. – 623 с.

85. Фархутдинов И. З. Инвестиционное право: учеб.-практ. пособие / И. З. Фархутдинов, В. А. Трапезников. – М.: Волтерс Клувер, 2006. – 412 с.
86. Лук'яненко Д. Г. Міжнародна інвестиційна діяльність: підручник / Д. Г. Лук'яненко, Б. В. Губський, О. М. Мозговий та ін.; за ред. д.ю.н., проф. Д. Г. Лук'яненка. – К.: КНЕУ, 2003. – 387 с.
87. Міжнародне торгове право: навч. посіб. / О. В. Ківець, В. О. Голубєва. – К.: КНЕУ, 2010. – 450 с.
88. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2011. - № 13-17, Ст.112.
89. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 р. № 1560-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1991.- № 47. - Ст. 646.
90. Закон України «Про угоди про розподіл продукції» від 14.09.1999 р. № 1039-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. - № 44. - Ст.391.
91. Закон України «Про міжнародні договори України» від 29.06.2004 р. № 1906-IV // Офіційний вісник України. – 2004. - № 35. - Ст. 2317.
92. Закон України «Про режим іноземного інвестування» від 19.03.1996 р. № 93/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. - № 19. - Ст. 80.
93. On Amendments to the Constitution of Ukraine (on the Decentralization of Power): draft Law of Ukraine No. 2217a dd. 1 July 2015 / bill initiated by P. O. Poroshenko. *Verkhovna Rada of Ukraine*: official website.
94. Constitution of Ukraine: official publication / Verkhovna Rada of Ukraine. Kyiv: Parliamentary publishing house, 2017. 68 pages.
95. On Local Self-Government in Ukraine: Law of Ukraine No. 280/97-ВР dd. 21 May 1997. *Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*. 1997. No. 24. Page 170. Update date: 23.07.2020. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр> (visit date: 10.11.2020).
96. D. D. Zaiats. Statutory Regulation of the Local Self-Government System in Ukraine: abstract of a thesis ... of the candidate of sciences for public management: 25.00.04 / Class. priv. univ. Zaporizhzhia, 2010. 20 pages.

97. On Laws and Regulations: draft Law of Ukraine No. 7409 dd. 1 December 2010 / bill initiated by Yu. R. Miroschnichenko. *Verkhovna Rada of Ukraine*: official website. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=39123 (visit date: 10.11.2020).

98. O. V. Slobozhan. Improvement of the Regulatory and Legal Support of the Activities of Legal Services of Local Self-Governing Authorities. *Public Management: Improvement and Development*. 2012. No. 4. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=426> (visit date: 10.11.2020).

99. On Additional Measures for Ensuring Transparency in the Activities of Public Authorities: Decree of the President of Ukraine No. 683/2002 dd. 1 August 2002. *Official Gazette of Ukraine*. 2002. No. 31. Page 1463.

100. On the Basic Principles of the Information Society Development in Ukraine for 2007-2015: Law of Ukraine No. 537-V dd. 9 January 2007. *Official Gazette of Ukraine*. 2007. No. 8. Page 273.

101. On the Approval of the Information Society Development in Ukraine: Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 386-p dd. 15 May 2013. *Official Gazette of Ukraine*. 2013. No. 44. Page 1581.

102. On the National Informatization Program: Law of Ukraine No. 74/98-BP dd. 4 February 1998. *Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*. 1998. No. 27–28. Page 181. Update date: 01.08.2016. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/74/98> (visit date: 10.11.2020).

103. S. D. Titov, O. V. Titova. Websites of Local Self-Governing Authorities as a Component of the Introduction of e-Government in Ukraine. *Gazette of the Kharkiv State Academy of Culture*. 2013. Iss. 39. Pages 144–153.

104. O. A. Savchenko. State Registration of Laws and Regulations as a Mean to Protect Individuals' Rights, Freedoms and Legitimate Interests. *Ministry of Justice of Ukraine*: off. website. URL: <http://old.minjust.gov.ua/8359> (visit date: 10.11.2020).

105. Антонова С.Є., Мартинюк Г.Ф. Інформаційна безпека. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2019. № 11. – URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1528>

106. Почепцов Г.Г. Информационные войны. М., Рефл-бук; К., Ваклер, 2000. 576 с. URL: <https://litlife.club/books/265064/read>

107. Сопілко І.М. Становлення інформаційного суспільства та інформаційні загрози в мережі Інтернет. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2017. № 3. С. 61-69.

108. Гуцу С.Ф. Правове регулювання мережі Інтернет: міжнародний і вітчизняний досвід. *Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право*. 2018. Вип. 2 (38). С. 114-118.

109. Кубявка М.Б. Моделі та методи управління інформаційним супроводженням в умовах гібридної війни. Дис... канд. техн. наук. Спец. 05.13.06 «Інформаційні технології». К., 2017. 199 с.

110. Турченко Ю.В. Засоби масової комунікації як суб'єкт реалізації державної інформаційної політики України в сфері оборони: політико-правове регулювання. *Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. 2013. Вип. 43. С. 113-119.

111. Богданович В.Ю., Вороч Б.О., Марко Є.І. Інформаційна безпека як основа воєнної безпеки держави та суспільства. *Збірник наукових праць Центру воєнно-стратегічних досліджень Національного університету оборони України імені Івана Черняхівського*. 2018. № 3. С. 44-48.

112. Левченко О.В. Класифікація інформаційної зброї за засобами ведення інформаційної боротьби. *Сучасні інформаційні технології у сфері безпеки та оборони*. 2014. № 2 (20). С. 142-146.

113. Гриняев С. Концепция ведения информационной войны в некоторых странах мира. *Зарубежное военное обозрение*. 2002. № 2. С. 11-15. URL: <http://pentagonus.ru/publ/22-1-0-196>

114. Горбань Ю.О. Інформаційна війна проти України та засоби її ведення. *Вісник НАДУ*. 2015. № 1. С. 136-141.

115. Abdol Hossein Joodaki. The Ubiquitous Effect of Television and Dominant Surveillance in Ray Bradbury's Fahrenheit 451. *Rupkatha Journal on Interdisciplinary Studies in Humanities*. Volume VII, Number 3, 2015 General Issue, p. 223-230.

116. Верголяс О.О. Спеціальні інформаційні операції в системі засобів протидії загрозам національній безпеці України. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Серія: «Юридичні науки». 2019. № 4.*

117. Маркова М.В. Інформаційно-психологічна війна: медико-психологічні наслідки та стратегії протидії. *Проблеми безперервної медичної освіти та науки. 2016. № 4. С. 6-10.*

118. Мітенко О.В. Інформаційна безпека як складова національної безпеки України. *Інформаційна безпека людини, суспільства, держави. 2019. № 1. С. 27-36.*

119. Голуб О. Сайти соцмереж як джерело інформації. 24.02.2016. – URL: <https://ms.detector.media/sotsmerezhi/post/16123/2016-02-24-saiti-sotsmerezhi-yak-dzherelo-informatsii/>

120. Міхєєв Ю.І., Чернявський Г.П., Турченко Ю.В., Пінчук О.І. Дефініції поняття «гібридна війна». *Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка. 2016. Вип. 51. С. 124-130.*

121. Международное экономическое право: учеб. пособие / кол. авт.; под ред. А. Н. Вылегжанина. Москва: КНОРУС, 2012. 272 с.

122. Бліхар М. М. Міжнародно-економічне право: навч. посібн. Львів: Ліга-прес, 2014. 480 с.

123. Бліхар М. М. Міжнародно-правові засади економічної інтеграції держав. *Правові засади європейської та євроатлантичної інтеграції України: досягнення та перспективи: матер. учасників II Наук.-практ. конф. (м. Львів, 23 листопада 2018 р.). 2018. С. 12–16.*

124. Бліхар М. М. Правові форми регіональної інтеграції з глобальним рівнем регулювання міжнародних економічних відносин. *Правові засади європейської та євроатлантичної інтеграції України: досягнення та перспективи: матер. учасників III Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Львів, 22 листопада 2019 р.). 2019. С. 35–39.*

125. Богуславский М. М. Международное экономическое право. Москва: Междунар. отношения, 1986. 304 с.

126. Бондаренко Н. О. Дотримання принципу законності як необхідна передумова реалізації Україною інтеграції у Європейський простір. *Україна у світовому економічному просторі: шляхи подолання кризи (економіка, фінанси та право)*: зб. матер. ІХ Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 27 березня 2009 р.). 2009. 306 с.

127. Боярська З. І. Міжнародне комерційне право: *навч. посібн.* Київ: КНЕУ, 2001. 144 с.

128. Шумилов В. М. Международное экономическое право: учебн. Москва: Юрайт, 2011. 612 с.

129. Аксенова Е. Технологические аспекты проведения аттестации / Е. Аксенова // Управление персоналом. — 1999. — № 2. — С. 22–28.

130. Борисова Е. Аттестация. Стоит ли игра свеч? / Е. Борисова // Справочник кадровика. — 2003. — № 2. — С. 79–81

131. Горбунова И.Г. От оценки рабочих мест – к аттестации персонала / И.Г. Горбунова, Н.П. Леонова // Управление персоналом. — 2005. — № 23. — С. 41–45.

132. Иванов Ю.В. Аттестация персонала / Ю.В. Иванов // Управление персоналом. — 2006. — № 6. — С. 60–72.

133. Кодекс законов о труде Украины. — Х.: Одиссей, 2007. — 159 с.

134. Про вищу освіту: Закон України від 17.01.2002 р. № 2984-III (в ред. від 10.02.2010 р.) // Верховна Рада України [Офіційний веб-сайт] / Законодавство України [Сайт]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2984-14>.

135. Про наукову і науково-технічну діяльність: Закон України від 13.12.1991 №1977-XII (в ред. від 06.01.2011 р.) // Верховна Рада України [Офіційний веб-сайт] / Законодавство України [Сайт]. — Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1977-12>.

136. Про затвердження Положення про атестацію наукових працівників: положення, затв. Постановою Кабінет Міністрів України від 13.08.1999 р. №1475 (в ред. від 13.08.1999 р.) // Верховна Рада України [Офіційний веб-сайт] / Законодавство України [Сайт]. — Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1475-99-%EF>.

137. Ponomarenko O.V. Theoretical and methodological aspects of higher education management: theory and practice / O.V. Ponomarenko II Science. Visn. Melitopol state. ped un-tu them. B. Khmelnytsky. Series "Pedagogy". 2011. № 7, pp. 346–349. [Electronic resource]. Access mode: <http://lib.mdpu.org.ua/nvsp/BAK7/7/53.pdf>.

138. Gonchar M.F. Management decisions in the enterprise management system: author's ref. days. ... cand. econ. Science: special. 08.00.04 "Economics and management of enterprises (by type of economic activity)" / M.F. Potter. Lviv, 2011. 25 p.

139. Bandurka O.M. Theory and practice of management of internal affairs bodies of Ukraine: [monograph] / O.M. Bandurka. X.: НУВС, 2004. 780 p.

140. Shelomovska O. Kontseptualni osnovy formuvannya upravlinskykh rishen u derzhavnomu upravlinni vyschoi osvitoi / Kontseptualni osnovy formuvannya upravlinskykh rishen u derzhavnomu upravlinni vyschoi osvitoi [Conceptual bases of formation of management decisions in public administration of higher education]. 2010. Vip. № 2 (5). 10 s. [Electronic resource]. Access mode: [http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2010/2010_02\(5\)/10somsep.pdf](http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2010/2010_02(5)/10somsep.pdf).

141. Konoplyov V.V. Questions of structuring the procedure of preparation of management decisions in the administrative activity of internal affairs bodies / V.V. Konoplyov // Bulletin of the KhNUVS. 2007. Vip. 38. 6 p. [Electronic resource]. Access mode: http://visnyk.univd.edu.ua/?action=publications&pub_name=visnik&pub_id=201088&mid=8&year=2007&pub_article=208522.

142. Guberska N.L. Procedures for making and implementing management decisions in higher education // Scientific Bulletin of the International Humanities University. Ser. : Jurisprudence. 2014. № 10-2. volume 1. p. 66.

143. Viktorov V.G. Management of the quality of education (socio-philosophical analysis): [monograph] / V.G. Viktorov. D.: Porogi, 2005. 286 p.

144. Melnik RS, Bevzenko VM General administrative law: Textbook / For general. ed. R.S. Miller. K. : Vaite, 2014. 376 p.

145. Recommendation № R (87) 16 of the Committee of Ministers of the Council of Europe to member states on administrative procedures affecting the rights of a large number of persons, adopted on 17 September 1987 at the 410th meeting of the Ministers' Deputies [Electronic resource]. Access mode: <http://lib.podelise.ru/docs/1398/index-1531.html?Page=43>.

146. Paterilo I. Procedural requirements for administrative acts under the laws of the European Union // National Legal Journal: Theory and Practice. 2015. p. 54-55.

147. Timoshchuk V.P. Administrative acts: procedure for adoption and termination: Monograph. K. : "Konus-Yu", 2010. 296 p.

148. Bill on regulations of November 30, 2010 - [Electronic resource]. Access mode: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=39123.

149. Conclusion of the Main Scientific and Expert Department on the draft Law of Ukraine "On normative legal acts" (registered № 7409 of 01.12.2010) // [Electronic resource]. Access mode: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?Pf3511=39123

150. Khomenko V.O. Procedure for adoption of legal acts by local governments // Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. RIGHT series. Issue 34. Volume 2. 2015. p. 145-146.

151. Bytyak Y., Yakovyuk I., Tragniuk O., Komarova T., Shestopal S. (2017). The state sovereignty and sovereign rights: The correlation problem. *Man in India*, 97(23), 577-588. URL:

http://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/13482/1/Bytyak_Yakovyuk_Tragniuk_Komarova_Shestopal_577-588.pdf [accessed 19 October 2020] [in Eng.]

152. Яковюк І. (2003). Історичні передумови і основні етапи європейської інтеграції. Вісник Академії правових наук України, 4, 82-92. [in Ukr.]

153. Menzel A. (2020). The pressures of getting it right: Expertise and victims' voices in the work of the Sierra Leone Truth and Reconciliation Commission (TRC). International Journal of Transitional Justice, Oxford University Press (OUP). DOI: <https://doi.org/10.1093/ijtj/ijaa011>. URL: https://academic.oup.com/journals/pages/open_access/funder_policies/chorus/standard_publication_model [accessed 19 October 2020]. [in Eng.]

154. Human Rights Watch, Genocide, War Crimes and Crimes Against Humanity: A Digest of the Case Law of the International Criminal Tribunal for Rwanda, 15 January 2010. URL: <https://www.refworld.org/docid/4b5438802.html> [accessed 19 October 2020] [in Eng.]

155. Carolan G. (2020). Transition Without Transformation: The Legacy of Sudan's Comprehensive Peace Agreement to International Journal of Transitional Justice, Oxford University Press (OUP). URL: https://academic.oup.com/journals/pages/open_access/funder_policies/chorus/standard_publication_model. [accessed 19 October 2020]. DOI: <https://doi.org/10.1093/ijtj/ijaa010> [in Eng.]

156. Beresford A., Wand D. (2020). Understanding bricolage in norm development: South Africa, the International Criminal Court, and the contested politics of transitional justice. Review of International Studies, Cambridge University Press (CUP), 1-21. DOI: <https://doi.org/10.1017/s0260210520000224> [in Eng.]

157. Sokolić I. (2016). Researching norms, narratives, and transitional justice: focus group methodology in post-conflict Croatia. Cambridge University Press (CUP). Nationalities Papers. Volume 6, 932-949. URL: <https://www.cambridge.org/core/journals/nationalities-papers/article/researching-norms-narratives-and-transitional-justice-focus-group-methodology-in-postconflict->

[croatia/49C54295C7C41E14E24F9E7D13C9A3BF](https://doi.org/10.1080/00905992.2016.1183605) [accessed 19 October 2020]

DOI: <https://doi.org/10.1080/00905992.2016.1183605> [in Eng.]

158. Cvikic S. (2019). Deconstruction of ‘scientifically based injustices’: About post-war traumatized populations of ‘spoilers’ in Croatia. National Library of Serbia. Sociologija Volume 61, Issue Suppl. 1, 697-717. URL: <http://www.doiserbia.nb.rs/Article.aspx?ID=0038-031819697C#.X41EStAzY2x> [accessed 19 October 2020]. DOI: <https://doi.org/10.2298/SOC19S1697C> [in Eng.]

159. Clark J.-N. (2020). Storytelling, resilience and transitional justice: Reversing narrative social bulimia. Theoretical Criminology, SAGE Publications. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/1362480620933230> [accessed 19 October 2020]. DOI: <https://doi.org/10.1177/-1362480620933230> [in Eng.]

160. Clark J. N. (2020). Body Memories as a Neglected Legacy of Human Rights Abuses: Exploring Their Significance for Transitional Justice. SAGE Publications. Social & Legal Studies. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0964663920962556> [accessed 19 October 2020]. DOI: <https://doi.org/10.1177/0964663920962556> [in Eng.]

161. Jazairi R. (2015). Transitional Justice in Syria: The Role and Contribution of Syrian Refugees and Displaced Persons. Middle East Law and Governance. Brill. Vol. 7, issue 3, 336-359. DOI: <https://doi.org/10.1163/18763375-00703002> [in Eng.]

162. Червякова О.В. (2020). Відповідальність за воєнні злочини: через перехідне правосуддя до сталого миру та безпеки України. Проблеми законності. Вип. 150, 161-172. URL: <http://plaw.nlu.edu.ua/article/view/208602/213553> [accessed 19 October 2020]. DOI: <https://doi.org/10.21564/2414-990x.150.208602> [in Ukr.]

163. Червякова О. В. (2020). Відповідальність за воєнні злочини: механізми та процеси відновлення суверенітету та безпеки України. Форум Права, 61(2). 150–162. URL: <http://forumprava.pp.ua/2020-n-2.html> [accessed 19 October 2020]. DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.3883835> [in Ukr.].

164. The rule of law and transitional justice in conflict and post-conflict societies: Report of the Secretary-General (Distr.: General, 23 August 2004,

S/2004/616). URL: <https://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/PCS%20S%202004%20616.pdf> [in Eng.]

165. Murphy C. (2020). Religion & Transitional Justice. Daedalus, MIT Press – Journals, r. № 3, 185-200. DOI: https://doi.org/10.1162/daed_a_01811 [in Eng.]

166. Червякова О. В. Проблеми та наслідки визнання Україною юрисдикції міжнародного кримінального суду. Теоретичні питання юриспруденції і проблеми правозастосування: виклики XXI століття : тези доп. учасників III Всеукр. наук.-практ. конф. (Харків, 19 черв. 2020 р.); Наук.- дослід. ін-т публ. політики і соц. наук. Харків: НДІ ППСН, 2020. 236 с. С. 227-230. URL: <https://pp-ss.pro/wp-content/uploads/2020/06/%D0%A7%D0%B5%D1%80%D0%B2%D1%8F%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%B0%20%D0%9E.%20%D0%92..pdf> [accessed 19 October 2020]

167. Sopilko, I. N., Medvedieva, M. O., Guliiiev, A. G., Bilotsky, S. D., Bukhanevych, O. N., Sirokha, D. I., & Terekhova, T. A. (2018). International Terrorism and Massmedia. *Journal of Legal, Ethical and Regulatory Issues*, 21(2), 1-10. [in Eng.]

168. Sirokha, D., Felyk V., Podorozhnii Y., Podorozhnii A. (2020). Basic aspects of the compliance with discipline and legitimacy within the official activities of police. *Amazonia Investiga*, 9(25), 487-492. [in Eng.]

169. Protocol Additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949, and relating to the Protection of Victims of International Armed Conflicts (Protocol I), 8 June 1977. URL: https://www.icrc.org/en/doc/assets/files/other/icrc_002_0321.pdf [accessed 19 October 2020].

170. International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance. URL: <https://www.ohchr.org/en/hrbodies/ced/pages/conventionced.aspx> [accessed 19 October 2020].

171. Muñoz M. G., Serralvo J. (2019). International humanitarian law in Colombia: Going a step beyond. Cambridge University Press (CUP). International

Review of the Red Cross. Volume 912, 1117-1147. URL: <https://www.cambridge.org/core/journals/international-review-of-the-red-cross/article/international-humanitarian-law-in-colombia-going-a-step-beyond/4A4D4C6410CDFFC9D2903C997F2E032B> [accessed 19 October 2020].

DOI: <https://doi.org/10.1017/s1816383120000181>

172. Getman A. P., Yakoviyk I. V. (2019). National Security Strategy of Ukraine: History of Belated Reforms. *Problems of Legality*, 147, 8. URL: <http://plaw.nlu.edu.ua/article/view/186338> [accessed 19 October 2020].

DOI: <https://doi.org/10.21564/2414-990x> [in Eng.]

173. Іншин, М. І., Сіроха, Д. І. (2015). Соціальний захист в Україні: сутність, проблеми та перспективи. Актуальні проблеми соціального права: науково-практичний посібник. Випуск II, 14. [in Ukr.]

174. Giraldo M. L., Tobón D. J. (2020) Personal archives and transitional justice in Colombia: the Fonds of Fabiola Lalinde and Mario Agudelo. *Informa UK Limited. The International Journal of Human Rights*, 1-21. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/13642987.2020.1811691?journalCode=fjhr20> [accessed 19 October 2020]. DOI: <https://doi.org/10.1080/13642987.2020.1811691>.

175. Cronin-Furman K., Krystalli R. (2020). The things they carry: Victims' documentation of forced disappearance in Colombia and Sri Lanka. SAGE Publications. *European Journal of International Relations*. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/1354066120946479> [accessed 19 October 2020]. DOI: <https://doi.org/10.1177/1354066120946479>

176. The Special Jurisdiction for Peace in Colombia: Recommendations for the Selection of Judges of the Chambers and Divisions of the Tribunal for Peace. URL: http://www.dplf.org/sites/default/files/the_special_jurisdiction_peace_colombia_web_06_03_2016_0.pdf [accessed 19 October 2020].

177. Guerrero F., Aristizabal L.-L. (2020). Images and Memory: Religiosity and Sacrifice – The Cases of Tierralta, Trujillo and Arenillo in Colombia. *International Journal of Transitional Justice*. Volume 14. Issue 1, 35–55. URL:

[https://academic.oup.com/ijtj/article-](https://academic.oup.com/ijtj/article-abstract/14/1/35/5803882?redirectedFrom=fulltext)

[abstract/14/1/35/5803882?redirectedFrom=fulltext](https://academic.oup.com/ijtj/article-abstract/14/1/35/5803882?redirectedFrom=fulltext) [accessed 19 October 2020].

DOI: <https://doi.org/10.1093/ijtj/ijz030>

178. Report of the Special Rapporteur on the promotion of truth, justice, reparation and guarantees of non-recurrence (Distr.: General, 21 August 2017, A/HRC/36/50). URL: <https://undocs.org/A/HRC/36/50> [accessed 19 October 2020].

179. Additional Protocol (1977) to the Geneva Conventions of 12 August 1949, concerning the protection of victims of international armed conflicts. <<https://www.icrc.org/ru/doc/resources/documents/misc/treaties-additional-protocol-1.htm>> (accessed on 24/09/2020). [in English].

180. Acte du congrès de Vienne du 9 juin 1815 avec ses annexes. British and foreign state papers. 1815–1816, vol. 3 (compiled by the Librarian and Keeper of the papers, Foreign Office). <<https://books.google.co.uk/books?id=UY8AAAAAYAAJ&pg=PA7&hl=ru#v=onepage&q&f=false>>. (accessed on 24/09/2020). [in English].

181. Agreement on the Cessation of Hostilities in Viet-Nam 20 July 1954 <<https://history.state.gov/historicaldocuments/frus1952-54v16/ch8>> (accessed on 24/09/2020). [in English].

182. An Agenda for Peace. Preventive diplomacy, peacemaking and peace-keeping. Report of the Secretary-General on 17 June 1992. <<https://www.un.org/ruleoflaw/blog/document/an-agenda-for-peace-preventive-diplomacy-peacemaking-and-peace-keeping-report-of-the-secretary-general/>> (accessed on 24/09/2020). [in English].

183. Antipenko, V., Timchenko, L., Byeglij, O. (2012) Mizhnarodne publichne pravo: pidruchnik u 3 t. za zag. red. ta in. Kiyiv : NAU. T. 1.

184. Brounli, Ya. (1977). Mezhdunarodnoe pravo: v 2-h kn. Moskva : Progress.

185. Convention Relating to the Régime of the Straits <http://www.mfa.gov.tr/ii_-convention-relating-to-the-regime-of-the-straits.en.mfa> (accessed on 24/09/2020). [in English].

186. Constantinople Convention October 29, 1888. <<https://loveman.sdsu.edu/docs/1888ConstantinopleConventionon.pdf>> (accessed on 24/09/2020). [in English].
187. Convention on the demilitarization of the Åland Islands. Paris, 30 March 1856 (translation from the original french text). <<http://www.kulturstiftelsen.ax/images/internationellaavtal/engelskaavtal.pdf>> (accessed on 24/09/2020). [in English].
188. Klymenko, B. (1963). Demylytaryzatsyia y neitralyzatsyia v mezhdunarodnom prave. Moscow: Yzd-vo Ynstytuta mezhdunarodnikh otnoshenyi [in Russian].
189. Micik, V., Buromenskij, M., Gnatovskij, M. (2018). Mizhnarodne publiczne pravo : pidruchnik u 2 t. T. 2. Harkiv : Pravo. S. 340
190. Oppengejm, L. (1950). Mezhdunarodnoe pravo. Tom 2. Vojna. Nejtralitet. Moskva : Izd-vo inostr. lit.
191. Resolution adopted by the Security Council at its 1102nd meeting on 4 March 1964 [on establishment of the UN Peace-keeping Force in Cyprus]. <<https://digitallibrary.un.org/record/607947?ln=en>> (accessed on 24/09/2020). [in English].
192. Report by Secretary-General on the United Nations operation in Cyprus S/5950 September 10, 1964. <<https://digitallibrary.un.org/record/538507>> (accessed on 24/09/2020). [in English].
193. Resolution 2506 (2020) Adopted by the Security Council at its 8709th meeting, on 30 January 2020. <<https://digitallibrary.un.org/record/3848947>> (accessed on 24/09/2020). [in English].
194. Shokin, Yu. V. Mizhnarodno-pravovij zvichaj: problemi teorii i praktiki : monografiya. Harkiv : Pravo, 2012. 454 s.
195. Treaty of Accession of Austria, Finland and Sweden (1994). <https://eur-lex.europa.eu/eli/treaty/acc_1994/act_1/pro_2/sign> (accessed on 24/09/2020). [in English].

196. Treaty of Peace with Italy signed at Paris, on 10 February 1947. UNTS, Vol. 49, No. 747 <<https://treaties.un.org/doc/publication/unts/volume%2049/v49.pdf>> (accessed on 24/09/2020). [in English].

197. Treaty of Accession of Austria, Finland and Sweden (1994). <https://eur-lex.europa.eu/eli/treaty/acc_1994/act_1/pro_2/sign> (accessed on 24/09/2020). [in English].

198. The Versailles Treaty June 28, 1919: Part XV. <<https://avalon.law.yale.edu/imt/partxv.asp>>. (accessed on 24/09/2020). [in English].

199. Справедливое судебное разбирательство в международном праве: юридический сборник БДИПЧ. ОБСЕ, 2013. URL: <https://www.osce.org/files/f/documents/e/e/100894.pdf>.

200. Всеобщая декларация прав человека (Принята резолюцией 217 А (III) Генеральной Ассамблеи ООН от 10 декабря 1948 года). URL: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/declhr.shtml.

201. Международный пакт о гражданских и политических правах (принят резолюцией 2200 А (XXI) Генеральной Ассамблеи от 16 декабря 1966 года). URL: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/pactpol.shtml.

202. Замечание общего порядка Комитета по правам человека № 32, ССР/С/ГС/32 (23 августа 2007 г) «Статья 14: Равенство перед судами и трибуналами и право каждого на справедливое судебное разбирательство». URL: <http://hrlibrary.umn.edu/russian/gencomm/Rhrcom32.html>.

203. Міжнародне публічне право. Міжнародний захист прав людини: посібник для підготовки до ЗНО / за заг. ред. Т. Л. Сироїд. Харків: ФОП Бровін О.В., 2018. 292 с.

204. Подборка решений Комитета по правам человека в соответствии с факультативным протоколом. Том 7 (Шестьдесят шестая-семьдесят четвертая сессии (июль 1999 года – март 2002 года). URL: <https://www.ohchr.org/Documents/Publications/SDecisionsVol17ru.pdf>.

205. Справа «Олександр Волков проти України» (Заява № 21722/11). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_947#Text.

206. The Constitution of Ukraine. // VVR - 1996. - № 30. - St. 141.
207. Law of Ukraine «On the Judiciary and the Status of Judges»./ VVR - 2010 - № 41-42, № 43, № 44-45 - St. 529.
208. Law of Ukraine «On Enforcement Proceedings»./ VVR - 2016 - № 30 - St. 542.
209. Law of Ukraine «On bodies and persons who carry out enforcement of court decisions and decisions of other bodies»./ VVR-2016 - № 29 - St. 535.
210. Law of Ukraine «On Amendments to the Laws of Ukraine» On State Enforcement Service» and «On Enforcement Proceedings». // BBP - 2005 - № 33 - St. 431.
211. Bilousov YV Enforcement. Textbook -K., 2005.
212. Komarov VV, Sibilov DM, Guze KAetc. Training manual on the subject «Executive Proceedings»./ Compiled by: VV Komarov, DM Sibilov, KA Guze and others. - H.: Nat. jurid. acad. Of Ukraine, 2010.
213. The Constitution of Ukraine. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=254%EA%2F96-%E2%F0>. (appeal date June 7, 2020)
214. Criminal Code of Ukraine of April 5, 2001 № 2341-III URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2341-14> (appeal date 09.06 2020)
215. Criminal Procedure Code of Ukraine of April 13, 2012 № 4651-VI URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (appeal date June 9, 2020)
216. «About Advocacy and Advocacy action»: Law of Ukraine of 05.07.2012 № 5076-VI URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text> (appeal date 09.06. 2020)
217. About prevention of corruption: Law of Ukraine of 14.10.2014 p. № 1700-VII URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1700-18> (appeal date 09. 06. 2020)
218. About operative-search action: the Law of Ukraine from 18.02.1992 № 2135-XII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text> (appeal date 09.06. 2020)

219. Ablamsky S. Processual status of the defender under the CPC of Ukraine: problems of regulation and ways to improve them. Journal "ScienceRise: Juridical Science" 2018. №1 (3). Pp. 49 - 54
220. Voynarovych A. Features of the interrogation of a lawyer as a witness in criminal proceedings. Scientific Bulletin of the International Humanities University Ser .. Jurisprudence. 2015. №18 Book 5. pp. 137-140
221. Zaborovsky VV Legal status of a lawyer in terms of becoming an independent bar of Ukraine: a monograph. Uzhhorod: Helvetica Publishing House, 2017. 900 p.
222. Zaborovsky V., Buletsa S., Manzyuk V.: Indemnity of a lawyer as one of the main guarantees of advocacy. Comparative and analytical law. 2016. №4. Pp. 284 - 288
223. Zaborovsky V. Legal status of a lawyer in terms of the formation of civil society and the rule of law in Ukraine: dis. Dr. jurid. Science. Kyiv, 2017. 577 p.
224. Zaborovsky V. Lawyer as a subject of professional legal (legal) assistance. Comparative and analytical law. 2016. №2. Pp. 248 - 250
225. Karpova N. Yu. Crimes against justice, which are associated with the restriction of the right of a person to protection: dis. Cand. jurid. Science. Kyiv, 2018. 369 p
226. Manifesto of protection of lawyers' rights. URL: <https://www.uaa.org.ua/novyny/novyny-aau/manifest-zahistu-prav-advokativ/>
227. Between a hammer and an anvil: attacks on lawyers in Ukraine / ICJ Mission Report in Ukraine. International Commission of Jurists. Switzerland. 2019. 66 p.
228. Review of the case law of the Criminal Court of Cassation of the Supreme Court on ensuring the right to protection in criminal proceedings (cases) / Order: Legal Department (III) of the Department of Analytical and Legal Work of the Supreme Court. Kyiv, 2019. 36 p.

229. Semenov V. Guarantees of advocacy in the pre-trial investigation. URL: <http://algiz.legal/garanti%D1%97-advokatsko%D1%97-diyalnosti-na-dosudovomu-rozsliduvanni/>
230. Svyridenko S. Pre-trial investigation in criminal proceedings against persons who enjoy immunity: dis. cand. jurid. Science. Kyiv, 2018. 232 p.
231. Yukhno O. Features of pre-trial investigation of a particular category of persons: scientific and methodological recommendations. KhNUVS, 2017. 60 p.
232. Кримінальний процесуальний кодекс України в редакції від 11.09.2020 року / електронний ресурс <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17/conv#n3930>;
233. Кримінальний кодекс України в редакції від 14.11.2020 / електронний ресурс <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>;
234. Конвенція про права дитини / електронний ресурс https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021#Text ;
235. Постанова пленуму Верховного Суду України «Про практику розгляду судами справ про застосування примусових заходів виховного характеру» / електронний ресурс <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0002700-06#Text>;
236. Лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 16.01.2017 № 223-66/0/4-17 «Про практику здійснення судами кримінального провадження щодо неповнолітніх» / електронний ресурс https://zib.com.ua/ua/print/127476-list_vssu_vid_16012017_223-6604-17_pro_praktiku_zdiysnennya_.html ;
237. Карелін Д.В. «Примусові заходи виховного характеру як альтернатива кримінальної відповідальності».
238. Волков Л. В. Казенная палата // *Государственность России (конец ХУ в. – февраль 1917 г.): Словарь-справочник*. М. : Наука, 1999. С. 153-158.
239. Головка О. М. *Фінансова адміністрація Російської імперії в Україні (кінець XVIII – початок ХХ ст.)*. Х. : СІМ, 2005. 448 с.

240. Грамота на права и выгоды городам Российской империи. 1785. Апреля 21 // *ПСЗ. Собрание первое*. СПб. : тип. II Отделения собственной Е. И. В. канцелярии, 1830. Т. XXII. №16 188. С. 358-384.

241. Григорьев В. Г. *Реформа местного управления при Екатерине II (Учреждение о губерниях 1775 г.)*. СПб. : „Русская скоропечатня”, 1910. 387 с.

242. Лысенко Л. М. *Губернаторы и генерал-губернаторы Российской империи (XV – начало XX века)*. М. : изд-во МПГУ, 2001. 358 с.

243. Мулов П. *Историческое обозрение мер к устройству городского общественного управления*. СПб. : тип. М-ва внутренних дел, 1864. 198 с.

244. О дворянских выборах в уездные места и губернские предводители // *ПСЗ. Собрание первое*. – СПб. : тип. II Отделения собственной Е. И. В. канцелярии, 1830. – Т. XXV – №19 154. – С.812.

245. О собрании с дворянских имений особых сумм на содержание по губерниях судебных мест // *ПСЗ. Собрание первое*. СПб. : тип. II Отделения собственной Е. И. В. канцелярии, 1830. Т. XXIV. №18 278. С. 846-850.

246. Учреждение для управления губерний Всероссийской империи. 1775. Ноября 7 // *ПСЗ. Собрание первое*. СПб. : тип. II Отделения собственной Е. И. В. канцелярии, 1830. Т. XX. №14 392. С. 229-304.

247. Шандра В. С. *Совісні суди в Україні (остання чверть XVIII – середина XIX ст.)* К. : Інститут історії України НАН України, 2011. 266 с.

248. Шандра В. С. *Справник // Енциклопедія історії України / [голова редакційної колегії В. А. Смолій]*. Т.9. К. : Наукова думка, 2012. С. 774-775.

249. Штаты губерний. 1796. Декабря 31 // *ПСЗ. Собрание первое*. СПб. : тип. II Отделения собственной Е. И. В. канцелярии, 1830. Т. XXIV. №17 702. С.269.

250. Гесиод// *Антология мировой философии: Методический сборник философских текстов*. Т. 1. Ч. 1/ Сост. М. А. Парнюк, В. И. Даниленко. – К.: УМК ВО, 1991. – С. 52-53.

251. Там саме.

252. Гераклит// Таранов П. С. *Анатомия мудрости: 120 философов: в 2-х т./ П. С. Таранов*. – Симферополь: Реноме, 1997. – Т. 1. – С. 122-129.

253. Парменид// Антология мировой философии: Методический сборник философских текстов. Т. 1. Ч. 1/ Сост. М. А. Парнюк, В. И. Даниленко. – К.: УМК ВО, 1991. – С. 59-62.
254. Історія вчень про державу і право: підруч./ За ред. проф. Г. Г. Деміденка і проф. О. В. Петришина. – Х.: Право, 2007. – 390 с.
255. Ціцерон, Марк Тулін. Про державу; Про закони; Про природу богів/ Пер. з латин. Володимира Литвинова. – К.: Основа, 1998. – 476 с.
256. Там саме.
257. Протагор// Антология мировой философии: Методический сборник философских текстов/ Сост. М. А. Парнюк, В. И. Даниленко. – К.: УМК ВО, 1991. – С. 66-67.
258. Там саме.
259. Там саме.
260. Там саме.
261. Там саме.
262. Платон. Апология Сократа, Критон, Ион, Протагор/[Общ. ред. А. Ф. Лосева и др.]; Авт. вступит. статьи А. Ф. Лосев; примеч. А. А. Тахо-Годи; пер. с древнегреч. - М.: Мысль, 1999. – 864 с.
263. Рагозин Н. П. Происхождение и развитие идеи прав человека// Права человека в современном мире. – Донецк: Донецкая школа прав человека, 1995. – С. 4-22.
264. Платон. Апология Сократа, Критон, Ион, Протагор/[Общ. ред. А. Ф. Лосева и др.]; Авт. вступит. статьи А. Ф. Лосев; примеч. А. А. Тахо-Годи; пер. с древнегреч. - М.: Мысль, 1999. – 864 с.
265. Себайн Джордж Г., Торсон Т. Л. Історія політичної думки/ Пер. з англ./ – К.: Основи, 1997. – 838 с.
266. Поппер К. Відкрите суспільство та його вороги. Том 2/Перекл. з англ. О. Буценка. – К.: Основи, 1994. – 494 с.
267. Аристотель. Сочинения в четырех томах. Т.1/Ред. В. Ф. Асмус. – М.: Мысль, 1976. – 550 с.

268. Там саме.
269. Аристотель. Никомахова этика//Аристотель. Сочинения в 4-х томах. – Т. 4. – М.: Мысль, 1983. – 832 с.
270. Аристотель. Политика// Сочинения в 4-х томах. – Т.4 – М.: Мысль, 1983. – 832 с.
271. Себайн Джордж Г., Торсон Томас Л. Історія політичної думки/Пер. з англ. – К.: Основа, 1997. – 838 с.
272. Там саме.
273. Аристотель. Никомахова этика// Аристотель. Сочинения в 4-х томах. – Т. 4. – М.: Мысль, 1983. – 832 с.
274. Арістотель. Політика/ Пер. з давньогр. та передм. О. Кислюка. – К.: Основи, 2000. – 239 с.
275. Там саме.
276. Муляр В. І. Проблема становлення особистості в системі «індивід - суспільство»/ філософсько-культурологічний аналіз – Житомир: ЖДТУ, 2005. – 320 с.
277. Баткин Л. М. Итальянское Возрождение в поисках индивидуальности. – М.: Наука, 1989. – 270 с.
278. Себайн Джордж Г., Торсон Томас Л. Історія політичної думки/Пер. з англ. – К.: Основи, 1997. – 838 с.
279. Там саме.
280. Гроций Г. О праве войны и мира. Три книги, в которых объясняется естественное право и право народов, а также принципы публичного права/ Пер. с лат. А. Л. Сакетти под ред. С. Б. Крылова. – М.: Гос. Изд-во юр. Лит-ры, 1957. – 868 с.
281. Себайн Джордж Г., Торсон Томас Л. Історія політичної думки/Пер. з англ. – К.: Основи, 1997. – 838 с.
282. Там саме.
283. Там саме.